

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Roel Adam
Titel	No Mans Land
Jaar	2010
Uitvoering	De Toneelmakerij /

Copyright (C) 2010 by Roel Adam

NO MANS LAND

ROEL ADAM

(klein) In opdracht van de Toneelmakerij

Personages:

Maantje

Vader

Moeder

Kisho *een virtuele Japanse jongen*

Flap *een virtuele hond*

Zelda *de Toekomstige Zelda*

Anubis

De rol van Zelda wordt gespeeld door de actrice die ook de Moeder speelt; de rol van Anubis wordt gespeeld door de acteur die eveneens de Vader vertolkt.

STEM VAN IEMAND Ik ken een meisje dat elke nacht droomt dat ze een vlinder is in een wereld vol bloemen en zon. Ze geniet dan van haar prachtige vleugels en van de kleuren en het licht om haar heen. Maar elke ochtend gaat de wekker en staat ze teleurgesteld op om in de spiegel te zien dat ze gewoon maar een meisje is met piekhaar en pukkels – dat heel erg slecht in wiskunde is en op de fiets door de regen naar school moet. Altijd maar droomt ze nacht in – nacht uit deze droom en aangezien ze dat toch wel merkwaardig vindt gaat ze op zoek naar iemand die haar die droom kan verklaren. Ze maakt een tocht naar het eind van de wereld. Daar ontmoet ze een vrouw die ze haar droom durft te vertellen. ‘Waarom ben ik een meisje dat elke nacht droomt dat ze een kleurige vlinder is?’ ‘Dat is de juiste vraag niet’ – antwoordt de vrouw. ‘De vraag is niet: ‘Waarom ben ik een meisje dat ’s nachts droomt een kleurige vlinder te zijn?’, maar: ‘Waarom ben ik een vlinder die overdag droomt dat ze een meisje met piekhaar en pukkels is?’

harde muziek

MAANTJE Ik zit hier opgesloten. Kan me niks schelen. Ik hoef dat niet. Al die moves. Dat geschreeuw. Ik kijk naar mijn beeldscherm. Hier leef ik. Achter dit glas. Dit is mijn wereld. Ik hoef niet te weten wie of wat ik ben. Ik hoef niet te weten wie jullie zijn. Mijn stem lijkt te klinken in wat jullie de werkelijkheid noemen. Geloof er maar in. Ik ben hier. Hier kan ik zonder moeite overal naar toe. Ik kies alles zelf. Nu al een week lang prinses Zelda. Hier in No Mans Land. Kijk naar het meisje dat ik eens was. Mijn ingeblikt You-Tube leventje. Dit is de dag waarop ik besloot niet meer een gewoon meisje te zijn.

Vader. Maantje. dan hondengeblaf

MAANTJE Dus het is zo ver? *stilte* Zelfs Killer voelt dat je weggaat.

VADER Killer?

MAANTJE Vanaf nu heet-ie Killer. Nu ik zijn baas ben. Nu ik de enige ben die hem uit zal laten. Je kunt zo’n hond niet zijn hele leven lang Flap blijven noemen.

VADER Waarom niet?

MAANTJE Omdat nu alles anders is.

VADER Er verandert niet veel. We kunnen elkaar elke twee weken zien. Dat gaan we doen. En dan neem je Flap met je mee.

MAANTJE Killer.

VADER Hij zal genieten van al die ruimte in Friesland. Hij zal kunnen rennen waarheen hij maar wil. En jij zult het ook naar je zin hebben.

MAANTJE Wij houden niet van de natuur. Killer en ik. De hond nog een beetje omdat hij nu eenmaal een dier is. Maar ik zal hem trainen en beschaving bijbrengen.

VADER Je bent nu al langer dan een maand boos. Vanaf het moment dat je moeder en ik je vertelden –

MAANTJE Jij bent boos. Een kwaai man ben jij. Slecht en gemeen. Altijd geweest. Iemand die alleen aan zichzelf denkt.

VADER Liefje. Ik zou ook boos zijn in jouw plaats.

MAANTJE Blijf van me af. Mijn plaats is mijn plaats. Jouw plaats die van jou.

VADER We kunnen skypen zoveel we willen.

MAANTJE Maar dat willen we niet.

VADER Maantje – je bent geen kind meer.

MAANTJE Wat weet jij daar nu van?

VADER Misschien is het maar voor even. En eigenlijk blijven we dicht bij elkaar. Tegenwoordig hoeven we niet meer op één plek te leven. We zijn overal en altijd met elkaar

verbonden. Altijd samen. Digitaal zijn we zo sterk. Dat is het mooie. Die vrijheid van nu.

MAANTJE De vrijheid van het Friese landschap.

VADER Je zult het er prachtig vinden.

MAANTJE Mail maar wat foto's. Ik wil niet met jou tussen de boeren en de koeienstront.

VADER Mamma en ik –

MAANTJE Je hebt gewoon geen zin meer in ons. Maar ik heb ook geen zin meer in jullie. Ik ben veel beter in scheidingen dan jullie met zijn tweeën bij elkaar. Let maar eens op.

VADER Het is geen scheiding. Het is een afkoelperiode.

MAANTJE Doe normaal man.

VADER Bovendien voel ik een megadoorbraak in mijn werk aankomen.

MAANTJE Fantastisch zeg.

VADER Ik heb echt tijd voor mezelf nodig. Ook –eh– relationeel.

MAANTJE Wat bedoel je daar nou weer mee!

VADER We zitten op een doodlopend spoor. Je moeder en ik.

MAANTJE Dat heb ik nou al zo vaak gehoord. Maar ik luister niet meer. Dat doe je ook niet naar mij. Jij weet niks van mij af en je zult ook niks meer van mij te weten komen. Ik sluit me op achter een versleuteld wachtwoord. Jullie denken allebei dat jullie het zo moeilijk hebben. Met jullie zogenaamde relatie en dat jullie niet meer met elkaar vrijen en ruzies over van alles. Maar ik heb nog nooit met iemand gevreeën en dat is veel erger dan jullie gezeik. Jullie zijn oud. Het hoort zo dat jullie problemen hebben. Dat is normaal voor een volwassene.

VADER Soms is het te veel.

MAANTJE Zie je wel! Je luistert wéér niet. Ga toch in Friesland je kievitseï zoeken.

VADER Je bent onredelijk. We hebben je alles uitgelegd.

MAANTJE Snap je niet dat mijn hoofd uit elkaar barst. Als je een mens bent heb je rust nodig. Als je geen rust hebt vlieg je van links naar rechts. Schiet er van alles door je ogen je hersens in zonder dat je er iets van begrijpt. Een meisje eet dan helemaal niets meer of propt juist van alles naar binnen. Of slaat een deur dicht die nooit meer open gaat.

opkomst Moeder met koffertje. stilte

MOEDER Wat is er?

MAANTJE Ga je nu ook al zijn bagage achter hem aanslepen? Wat sta je daar nou wezenloos te staan? Eerst elkaar een jaar lang de hersens in slaan en nu zwijgend de andere kant opkijken.

MOEDER *bijna aardig tegen Vader* Ga nu maar.

VADER Ik bel. Ik mail. Ik skype. Ik twitter.

MAANTJE Succes er mee.

Vader af met koffer. stilte

MOEDER Het is geen ramp.

MAANTJE Voor jou niet nee.

MOEDER Voor jou wel dan?

MAANTJE Weet niet.

MOEDER Het is een afkoelperiode.

MAANTJE Begin jij ook al? Waar moeten jullie van afkoelen? We leven hier al jaren in een vriesvak. Warmte is het enige dat we nodig hebben.

MOEDER Het is al bijna zomer. Laat jij de hond even uit? En wil je een paar blikjes bier meenemen als je langs de snackbar komt?

MAANTJE Het is half twee.

MOEDER Daarom. Tijd om de hond uit te laten.
Moeder af

MAANTJE Zuipschuit. *het zachte gejang van een hond Flap! Flappie! close-up hond* Wat ben je toch een lelijke rafelige hond. Precies goed. Alles wat leeft is rafelig en slordig en lelijk en echt. Alles wat echt is poept en stinkt en is mislukt of valt uit je vingers. Alles wat uit je vingers valt breekt in stukken. Alles wat in stukken breekt is definitief kapot. Eieren lijken wel mooi en glad maar je kunt ze niet opstapelen. Ga maar lekker naar het strand Flap om in de golven te bijten. Ga maar kleine Maantje zoeken op het eindeloze strand. Meisjes verdwalen daar omdat ze met de wind in hun rug van hun ouders weglopen zonder om te kijken. Ze vergeten de tijd en zien niet dat de zon onder gaat. Maar honden weten overal de weg en kunnen de baas altijd vinden. Ga maar naar Maantje. Wat een stom dom achterlijk schoolkind is dat. Wie verdwaalt er nu op een strand dat toch alleen maar een lange rechte streep is met aan de ene kant land en aan de andere kant water. En ze heeft nog eczeem op haar blote armen ook. *We zien Flap langs het strand rennen. Dan beelden van zee en de horizon.* Frisbees gooien en Fristies drinken. Zand in mijn eerste bikinibroekje en mijn kuil beschermen tegen het opkomende water. Het klapperende geluid van de vliegers en de reclamevliegtuigjes hoog in de lucht.

MOEDER *op* Heb je het bier?

MAANTJE *geeft haar moeder zes blikjes bier* Drank is een goed medicijn.

MOEDER *drinkt twee blikjes leeg plus vier borrels uit haar heupflaconnetje* Ik krijg geen hoogte van jou hoor. Wat is er nou helemaal aan de hand? Toen ik zo oud was als jij kwam ik na vieren thuis van een feest. Maar jij bent zo saai. Uren voor je uit staren met zwarte gedachten. Dat kun jij heel goed. De mooiste tijd van je leven aan je voorbij laten gaan. Voor je het weet zit jij op de bank naar Tussen Kunst & Kitsch te kijken. Kun je nou niet één keer een slokje met me mee drinken?

MAANTJE Ik ben geheelonthouder.

MOEDER Geheelonthouder? Wat is dat?

MAANTJE Iemand die zich geheel van alles onthoudt.

MOEDER Iemand die alles onthoudt? Je kunt veel beter alles vergeten.

MAANTJE Ja.

MOEDER Ben je lepsisch of zo?

MAANTJE Hè?

MOEDER Lesbisch bedoel ik.

MAANTJE Ik?

MOEDER Ik vraag maar.

MAANTJE Ja.

MOEDER Jezus ja?!

MAANTJE Wat?

MOEDER Dat je lepsisch bent.

MAANTJE Hou toch op mens.

MOEDER Het zou zo gezellig zijn.

MAANTJE Als ik lesbisch was?

MOEDER Als je een vriendje naar huis mee zou nemen. Met Kerstmis.

MAANTJE Het is al bijna zomer.

MOEDER Maar eens wordt het Kerstmis. En dan neem jij eindelijk een jongen mee naar huis. Dan kopen we weer een boom zoals vroeger. Dan ruim ik alles op. Dan maak ik alles schoon.

Dan kook ik weer eens echt lekker. *stilte* De meeste vrouwen zoals ik zijn gescheiden Maantje.

MAANTJE Hij komt toch terug?

MOEDER Misschien als-ie uitgeneukt is met die blonde boerin met die grote tietten.

MAANTJE Niet zeggen!

MOEDER Ach wat. Je bent toch geen kind meer.

MAANTJE Jawel! Ik ben een kind. Ik ben jullie kind. Ik wil niets weten van jullie problemen en dat achterbakse gedoe.

MOEDER Ik had hem wel in de gaten hoor. Toen hij altijd maar Boer Zoekt Vrouw zat te kijken. Dat hij zich zat op te geilen aan het platteland.

MAANTJE Hou op!

MOEDER Boer Zoekt Vrouw! Boer Zoekt Vrouw! Wat nou: Boer Zoekt Vrouw! Hoer Zoekt Jou! Dat is het programma waar hij verzot op is.

MAANTJE Hou nou op! *rent haar kamer in*

MOEDER Waar ga jij naar toe?

MAANTJE Weg! *doet de deur op slot*

MOEDER *roept* Jij kunt alleen maar aan jezelf denken!

hondengejank

MOEDER *zacht* Kuthond. *roept* Je moet dat beest nog uitlaten Maantje! *af*

MAANTJE *roept* Ik doe het. Ik doe het. Ik doe het. Ik doe alles voor jullie. Vandaag doe ik alles wat moet. *bij haar computer. typt* Dingen die ik zeker weet. 1. Ze zijn niet te vertrouwen. 2. Ze maken er een zootje van. 3. Ze zijn dommer dan kinderen. 4. Je hebt niets aan ze. 5. Je moet geen voorbeeld aan ze nemen. 6. Je moet nooit doen wat ze zeggen.

MOEDER *roept* Flap uitlaten Maantje!

MAANTJE *roept* Doe ik! *voor zichzelf* Als ze eens wisten dat ik al een week niet naar school ga. Als ze eens wisten wat ze allemaal tegen me zeggen in de klas. Ik ga er niet meer naar toe. Ik ga er niet meer naar toe. Ik ga nergens meer naar toe. Ik kom niet meer naar buiten. Lelijk en achterlijk. Dat ben ik. Dat is de waarheid. Ik ben zo stom. Ze weten niet eens dat ik al die Engelse en Franse woorden urenlang in mijn kop zit te stampen. Ze zien niet eens dat ze meteen uit mijn hersens op de grond vallen als ik het boek dicht doe. Ik weet niet meer waar ik ze zoeken moet. Opgelost zijn ze of verdampt als water op de grond. *roept* DIE WOORDEN KUN JE TOCH NIET BEETPAKKEN MONGOOL! WOORDEN KUN JE NIET ZIEN! BEN JE SOMS ZWAKZINNIG OF HOE ZIT DAT! Rij ik de volgende dag in paniek op de fiets zo tegen een overstekende kleuter aan.

VADER *popt op op haar computerscherm* Hallodiedaar!

MAANTJE Heb je hem ook.

VADER Camera aanzetten meisje!

MAANTJE Die is echt vrolijk. Komt helemaal aan zijn trekken in Friesland.

VADER Precies op de afgesproken tijd.

MAANTJE *spreekt door de microfoon* Hadden we iets afgesproken dan?

VADER Zet je camera aan Maantje.

MAANTJE Afspreken doe je met zijn tweeën.

VADER Wacht. Ik mail je een foto van de situatie hier.

Het hoofd van Vader verdwijnt. Foto van Vader op rubber laarzen bij een zwartbonte koe in een Fries weiland.

MAANTJE Goede situatie zeg.

VADER En deze.

Beeld van de vader met een hooivork in de weer. Schuin achter hem een vrouw in een halfdoorschijnende witte jurk op klompen met een rode zakdoek om haar haren geknoopt.

MAANTJE Je bent lekker bezig zie ik.

VADER Reken maar van yes.

MAANTJE Mamma is weer aan de drank.

VADER O jeetje. Hou haar maar goed in de gaten.

MAANTJE Wie is die vrouw op de achtergrond?

VADER Een vrouw op de achtergrond?

De foto maakt plaats voor het gezicht van de vader die de camera inkijkt.

MAANTJE Die blonde vrouw die achter je staat.

VADER *draait zijn hoofd om* Staat er een vrouw achter mij?

MAANTJE Op de foto natuurlijk.

VADER O die. De vrouw op de foto ja. Dat is de dingies. Mijn – eh – hospita. De boerin waarvan ik hier een kamer huur.

MAANTJE Leuke boerin. Schiet je lekker op met je werk?

VADER Het loopt als een trein joh. Ik heb eindelijk goed contact met die animatiefirma in Japan. Ontwikkelen een compleet nieuwe interface. 4-D animaties. Waanzinnige engine. Alles in Real Time. Superreality. Ze werken daar in het geheim al met voxels van enkele megabytes per stuk waarin de tijd verdisconteert is. Snap je?

MAANTJE Nee.

VADER Een revolutie op het virtuele én het digitale gebied. Die jongens van Microsoft zijn sukkels vergeleken bij wat wij onder de pet hebben. Als het allemaal lukt ben ik straks stinkend rijk. Dus je voelt wel dat ik hier enorm aan het genieten ben.

MAANTJE Zoiets vermoedde ik al.

VADER Let op. Ik stuur je een foto van de ontwerper.

Op Maantjes beeldscherm verschijnt een file met daarop het woord ANUBIS. De afbeelding van de doodshond. Daaronder in het rood: SECRET. Japanse tekens. Een zwarte schedel. Het Egyptische Anch-teken. De Ka-armen.

MAANTJE Anubis?

VADER Wat zeg je?

MAANTJE Heet hij Anubis? Die ontwerper?

VADER Nee. Zo heet het programma. De software. *stilte. dan in paniek* Zet die camera aan Maantje. Zet onmiddellijk die camera aan!

MAANTJE Schreeuw niet zo!

VADER Hoe weet jij dat ons project Anubis heet?

MAANTJE Heet jullie project Anubis?

VADER Camera aan! Ik wil je zien.

MAANTJE Ik voel me goed in het donker.

VADER Waar haal jij de naam Anubis vandaan?

MAANTJE Die staat op dat bestand dat je gemaild heb.

VADER KUT. KUT. KUT. GODGLOEIENDE KUT!

MAANTJE Zo ken ik je weer Paps.

VADER Stuur dat bestand ogenblikkelijk terug Maantje.

MAANTJE Waarom?

VADER Het is het origineel en er zijn geen kopieën.

MAANTJE Beroerd voor je.

VADER Ik heb gewoon op de verkeerde knop gedrukt.

MAANTJE Geeft niks hoor. We maken allemaal wel eens fouten.
 VADER Terugsturen Maantje.
 MAANTJE Maar waarom?
 VADER Omdat ik het zeg.
 MAANTJE Kom zelf maar terug.
 VADER Doe niet zo idioot.
 MAANTJE Als ik iets vraag is het idioot.
 VADER Mijn hele toekomst hangt hier van af.
 MAANTJE Ik ben jouw toekomst.
 VADER Mail het onmiddellijk terug. NU!
 MAANTJE Kom het maar halen.
 VADER Roep je moeder.
 MAANTJE Die ligt dronken in bed.
 VADER Maantje luister. Maak dat bestand niet open. Er kunnen verschrikkelijke dingen gebeuren. Het is volstrekt verboden dat bestand open te maken. Hoor je wat ik zeg?
 MAANTJE Ja.
 VADER Je ruïneert me als je dat zou doen.
 MAANTJE O.
 VADER Ik hou van je Maantje. Ik ben je vader.
 MAANTJE Is dat zo?
 VADER Maak dat bestand niet open lieve schat. Het is een virtueel prototype. Er zou iets rampzaligs met je kunnen gebeuren.
 MAANTJE Aan rampen ben ik wel gewend.
 VADER Luister. Geen mens op de wereld weet wat er gebeurt als die/dat file open gaat. Hij zit vol met spaghetti-links die alleen die Japanners begrijpen. Tachtig procent van de if-then-else-momenten is nog niet onderzocht. Niemand weet van wie de broncode afkomstig is. Misschien wel van iemand die helemaal niet te vertrouwen is.
 MAANTJE En jij bent wel te vertrouwen?
 VADER Maantje! Ik kom zo snel mogelijk naar je toe.
 MAANTJE Blijf maar lekker in Friesland. Ik laat je toch niet meer binnen. Jullie zoeken het zelf maar uit. Jij en Mams. Ik ga ervandoor.
 VADER Maantje niet doen! Niet de verbinding verbreken! Doe wat ik zeg!
 MAANTJE Ik doe alleen nog maar wat ik zelf wil Paps.
 VADER Hou op met dat gepaps en gemams! Moet ik je slaan?
 MAANTJE Zo sterk ben je digitaal nu ook weer niet. De groeten aan de boerin en de koeien.
verbreekt de verbinding
 VADER Niet doen!

De vader verdwijnt in een flits. stilte

MAANTJE Het leven van dit meisje lijkt echt nergens op. Echt niet zoals in een film waarin gebouwen instorten of monden worden gekust en kleren van lijven worden getrokken. Het leven van dit meisje lijkt nog het meest op een smakeloze visstick waarvan de uiterste houdbaarheidsdatum is verlopen en die in de diepvries ligt te verlangen naar een warme koekenpan. Dit meisje plakt de ramen dicht met krantenpapier. Ze gaat niet meer naar buiten kijken hoe de auto's voorbij razen. Deze visstick zet de tijd stil en gaat hier rustig zitten wachten tot ze in een plant veranderd is. Op een dag zal er heus wel een bloem aan haar groeien. En eens komt de dag waarop ze een vlinder zal zijn. Want vlinders zijn bloemen die voor de vrijheid hebben gekozen.

gebonk op de deur

MOEDER Maantje doe open.

MAANTJE Niet storen! Ik ben bezig! Grote schoonmaak!

MOEDER Wat maak je schoon dan?

MAANTJE Jou en Pappa. De hondenmand. De tuin. Mijn traanklieren. Mijn korte en lange termijngeheugen. De verstopte communicatiekanalen tussen mij en de rest van de wereld. En het gootstenkastje.

MOEDER Is dat allemaal echt nodig? *stilte* Ik ben een beetje moe Maantje. Is het goed dat ik de nasi rames van eergisteren opwarm?

MAANTJE Lijkt me een heel goed idee.

MOEDER Ik ga nu even liggen maar ik roep als het klaar is. *gaat liggen*

MAANTJE Dit is het land waar het meisje wonen moet zonder vader en moeder en vriend of vriendin. Alles van waarde is waardeloos. Alles doorknippen en platbranden. Echt helemaal zuiver opnieuw beginnen. Met een steen. Een luciferdoosje. Een blikje cola-light. Misschien is een hond nog de enige mens die ik kan verdragen. *Ze drukt op toetsen van haar computer. Er verschijnen foto's op de wand.* Nummer Een. Benno. Het populairste jongetje van de klas. De held van de eerste email. 'Het begint zo te stinken in de klas als jij binnenkomt.' Met in de bijlage een deodorantadvertentie. Weg er mee. Nummer Twee. Patrick. Met de boodschap: 'We zien je allemaal graag morgen op het schoolfeest. Maar dan wel met een plastic zak over je kop.' Opzouten jij. Shakira. Die op internet reclame voor me maakte als de goedkoopste hoer van het dorp. Opsodemieteren. Fayad en Rosa die vakkundig mijn fiets demonteerden. En de rest van de klas die het allemaal erg komisch vond. Allemaal leuke koppen. Niemand wil chagrijnig op een foto toch? *Ze drukt op een toets. De tekst verschijnt: 'Wilt u deze bestanden naar de prullenbak verplaatsen?'* Maantje denkt na.

Ja.

Maantje verplaatst de foto's naar de prullenbak. De Anubis-file verschijnt groot op het scherm. Haar computer geeft alarmsignalen af.

Openmaken? *stilte*

Maantje drukt op een knop.

Ja.

Het Anubis-bestand gaat open. Kisho verschijnt. Het beeld lijkt stil te staan.

MAANTJE Wie ben jij? *stilte* Moet ik op Enter drukken? *Er gebeurt niets.* Volgens mijn vader zou minstens de wereld ontploffen. Maar die liegt altijd al alles aan elkaar. Ken je hem? *stilte* Sta jij nou stil of beweeg je? Is dit live?

KISHO *in een snelle transc.* Is het niet een prachtige wereld hier met roze wolken en eeuwige zon? Zijn hier geen grazige weiden waarin je kunt rennen tot voorbij de horizon? Geen irritant opkruipende onderbroek of stinkende sokken in zwetende gympen. Geen zand in je ogen. En al helemaal geen harde lantarenpaal waar je door die tranende ogen per ongeluk tegen op loopt. Per ongeluk wat is dat? De tekening die jij zelf maakt meisje. Gebruik je kleuren en je vlakgom en begin overnieuw! Every second is the start of a new life! Dit hier heeft energy hoor maar dan ook weer opeens die rust en dat zelfverzekerde lopen als was je de kat op de catwalk. En altijd staat dat blikje cola klaar waarvan je kilo's tegelijk afvalt door er alleen naar te kijken. Geldgebrek? Muggenbeten? Bejaardengymnastiek? Jij hoeft nergens over in te zitten hoor. Ontspan het strakke elastiek van dat fronsende voorhoofd. Je hebt een probleem omdat je het probleem bent? Je bent het probleem omdat je een probleem hebt? Be real. Laten we spelen. *stilte* Sorry. Hij schakelt over op een ander level. Zullen we spelen?

MAANTJE Is dit een nieuw soort MSN of zo?

KISHO Welkom in onze wereld. Hij maakt een diepe buiging voor jou. Een hele prullenbak vol mensen waar het meisje nee tegen zegt. Hij rapporteert: zij knipt draden door die haar vast houden aan alles wat haar naar beneden trekt. Ze is heel sterk.

MAANTJE Praat niet over mij alsof je me kent.

KISHO Jij hebt heel mooie ogen.

MAANTJE Wat weet jij van mijn ogen? Mijn camera staat niet aan.

KISHO Toch ziet hij ze. Het spel is begonnen. Dus iedereen kijkt naar haar.

MAANTJE *kijkt om zich heen* Wil ik niet! Dit is mijn leven. Niemand komt hier binnen. Ik heb genoeg van ogen die mij beloeren. Ik heb de deur op slot gedaan omdat ik rust nodig heb. Ik haat de mensen.

KISHO Dat is heel goed. In Anubis moet je alles deleten om de top te bereiken.

MAANTJE Anubis? Wie is dat?

KISHO Anubis is wat zij wil. Uiteindelijk is de prijs heel goed en groot. Echte vrijheid.

MAANTJE Jij kruipt in mijn computer en zet mijn camera aan. Jij gooit mij in een wereld waarin ik word bespied. Helemaal geen vrijheid! Mijn kamer zit vol met spionnen! En jij bent gewoon de zoveelste pestkop die mij digitaal lastig valt.

KISHO Echt geen pestkop. Zij zijn een team. Anubis heeft ze verbonden.

MAANTJE Zit je bij mij op school?

KISHO Nee.

MAANTJE Woon je ook in Schoorl?

KISHO Schoorl?

MAANTJE Bij Bergen.

KISHO Bergen?

MAANTJE Boven Alkmaar.

KISHO Alkmaar?

MAANTJE Doe nou niet of je achterlijk bent.

KISHO Hij is niet achterlijk. Hij is Kisho. Kisho die prinses Zelda helpt het hoogste level te bereiken.

MAANTJE Wie ben jij jongen?

KISHO Hij is Kisho. Hij die je ziet.

MAANTJE En wie is prinses Zelda?

KISHO Dat is zij. Zij die bekeken wordt.

MAANTJE *wijst om zich heen* En zij? Wie zijn zij?

KISHO De toeschouwers.

MAANTJE *stilte* Ben jij wel echt? Of ben jij een soort programma dat automatisch opstart als ik mijn computer aan zet?

KISHO Kisho is echt jouw vriend. Hij zit samen met prinses Zelda in Anubis.

MAANTJE Ik zit niet in een spel.

KISHO Waar hangt ze dan uit?

MAANTJE In de realiteit.

KISHO Welke verblijfplaats gebruikt ze?

MAANTJE Ik woon hier.

KISHO Hoeveelste leven?

MAANTJE Het eerste en het laatste.

KISHO Prinses Zelda is dus een mens.

MAANTJE Jij niet dan?

KISHO We mogen een vermomming gebruiken.

MAANTJE Ik gebruik geen vermomming. Dit ben ik. Gewoon mijzelf.

KISHO Weet prinses Zelda dat zeker?

MAANTJE Kijk niet zo! Alsof je me aardig vindt. Je bent een bedrieger. Een of andere indringer die via een link binnendringt in mijn privé. Ik kan je zo wegpoppen.

KISHO Kan niet in Anubis. Het spel doet alleen wat zij echt wil. Prinses Zelda wil heel graag samen met Kisho hier in Anubis zijn. Omdat zij Kisho nodig heeft. Zij gaan monsters verslaan.

MAANTJE Monsters?

KISHO Mensen. *stilte* Ze heeft er toch al heel wat vernietigd?

MAANTJE Digitaal. Niet echt. Ik heb ze niet echt vernietigd.

KISHO Digitaal is echt.

MAANTJE Ik speel er mee. Met de gedachte. Fantasy.

KISHO Fantasy is echt.

MAANTJE Kijk me nou eens aan. *stilte* Nee. Echt aankijken.

KISHO Doet hij toch. Iedereen kijkt haar aan. Alle ogen zijn gericht op de heldhaftige prinses Zelda die in de onderwereld haar vijanden gaat verslaan.

MAANTJE Er is helemaal geen wereld onder de wereld.

KISHO Er achter dan. Of verborgen er in. Er is ruimte voor duizenden werelden. Er is hier ruimte voor jou. Alles is mogelijk voor wie lef heeft. Kijk dan! *Maantje kijkt om zich heen.* Wij leven in de ogen van anderen. Wij zijn niet wie wij zijn. Wij zijn wat anderen in ons zien. Fantasy.

MAANTJE *springt op. De deur van haar kamer is verdwenen.* Waar is de deur?

KISHO Welke deur?

MAANTJE Mijn deur.

KISHO Er is geen deur. Level Nul is Level Nul. Prinses Zelda kan alleen nog maar dieper naar beneden.

MAANTJE Blijf van mijn leven af!

KISHO Ze spelen Anubis.

MAANTJE Ik wil er uit.

KISHO Ze kan er niet uit.

MAANTJE Ze is bang. Ze haalt – ik haal mijn moeder.

KISHO Er zijn geen helpers met Parent Power op dit niveau. Ze hoeft niet bang te zijn. Kisho is de gids. Kisho helpt Zelda. Altijd.

MAANTJE Mamma! Kom eens!

KISHO Haar moeder ligt dronken in bed.

MAANTJE Pappa. Ik moet pappa skypen.

KISHO Haar vader is met zichzelf bezig.

MAANTJE Hou weet jij dat allemaal? Laat me los!

KISHO Kisho kent haar toch. Haar leven is zijn leven.

MAANTJE Stiekeme stalker!

KISHO Hij heeft het beste met haar voor. Zij zullen de weg naar de Bloementuin vinden. Zij zullen de Kersenbloesem zien bloeien. Zij worden vlinders.

MAANTJE Sorry. Ik moet de hond uitlaten. *slaat haar laptop dicht*

KISHO Ze was met iets heel belangrijks bezig. Ze moet terugkomen. Ze moet de prullenbak leegmaken. Ze moet ze allemaal vernietigen. Prinses Zelda moet Kisho beloven dat ze terugkomt.

MAANTJE Ik beloof het maar ik moet nu de hond uitlaten!

Het beeld van Flap verschijnt. Maantje loopt naar het beeld. Gaat met haar hand naar de hond. Er verschijnt een etensbakje op het scherm. De hond eet. Dan is Maantje verdwenen en zien we haar met de hond op het beeldscherm door een flatwijk lopen. Een Japanse jongen kijkt ze na. Voice over Maantje.

MAANTJE Ik loop met de hond over straat. Wij snuffelen wat rond. Etalages zie ik. De hond ziet alleen maar knieën en stoeptegels. Hij gaat altijd naakt door het leven. Geen kleren aan. Geen gedachten. Heel vrij en zorgeloos aan de lijn met mij mee omdat ik de baas ben. Ik denk dat de hond mijn woorden niet begrijpt omdat hij ze niet ruiken kan. De hond heeft niet veel nodig. Is zijn vader en moeder al lang vergeten. Hij kijkt naar mij en laat zijn staart kwispelen. Ik zeg tegen hem: ‘Lieve Flap. Dit is onze laatste wandeling. Wij sluiten ons op. Wij houden van elkaar omdat wij niets van elkaar verwachten. Honden zijn nu eenmaal de mooiste mensen.’ En toen deed ik de deur op slot en de hond snapte er niets van.

MOEDER *met een bord nasi rames. klopt op Maantje kamerdeur* Maantje! Hier is je eten hoor. Met een beetje sambal er door smaakt het nog best.

MAANTJE Zet maar buiten neer.

MOEDER Doe nou even gezellig!

MAANTJE Ik ben er niet. Ik heb het helemaal gehad met jullie twee.

MOEDER Je moeder is niet meer met twee. Dat weet je heel goed. Je moeder is heel erg alleen op dit moment. En er is niks op teevee en haar glas is leeg en toen kreeg ze opeens zo’n pijn in haar rug dat ze dacht: laat ik Maantje haar bordje maar brengen. Die wil vast wel even mijn schouders masseren in ruil voor een hapje eten.

MAANTJE *doet de deur open* Ik eet niet meer.

MOEDER Goed idee. Kun je misschien eindelijk iets leuks aantrekken. Dat Armani-jurkje dat nu nutteloos in je kast ligt. Als jij een beetje je best deed zou jij er heel sexy uit kunnen zien.

MAANTJE Ik ben doof en blind voor jou. Ik trek een harnas aan waar niets doorheen komt. Ik ben bang – zo bang Mam – dat de deur voor eeuwig dicht zal moeten.

MOEDER *wurmt zich naar binnen* Wat denk je wel. Dit is mijn huis. Ik ben je moeder. Jij woont in mij. En je kunt best even mijn schouders masseren.

MAANTJE Ik raak je niet aan. Ik krijg bulten en uitslag van de wereld om me heen. En voor moeders ben ik helemaal allergisch.

MOEDER Kind doe normaal.

MAANTJE Ik ben niet normaal. Ik ga er zo snel mogelijk voor zorgen dat ik compleet iemand anders word.

MOEDER Lijkt me een goede beslissing. Aan jou[w] zelf –

MAANTJE Mijn zelf ja. Mijn zelf zélf veranderen.

MOEDER Aan jou[w] zelf zit kraak nog smaak. Niks te bieden heb jij. Niks onder de kurk. Een meisje van jouw leeftijd zou haar moeder nu een lekker breezertje aanbieden. Wat gezellige roddels vertellen.

MAANTJE *roept met haar vingers in haar oren* Niets! Niets! Niets! Complete radiostilte! Geen informatie-overdracht!

MOEDER Weet je wat jij zou moeten doen?

MAANTJE *roept met haar vingers in haar oren* Nee! Weet ik niet! Nee! Nee!

MOEDER Jij zou een gezonde boswandeling moeten maken.

MAANTJE *haalt haar vingers uit haar oren. schreeuwt* Het zou het beste zijn als de wereld vol herrie was. Een constante ontploffing zonder begin en zonder eind. Zodat we elkaar niet

zouden verstaan. Zodat we niets meer hoefden uit te leggen.

STEM KISHO Dat is waar.

MOEDER Heb je gehoord wat ik zei?

MAANTJE Nee.

MOEDER Jij zou eens een gezonde boswandeling moeten maken.

MAANTJE Waar naar toe?

MOEDER Gewoon in een bos.

MAANTJE Maar waar naar toe?

MOEDER Weet ik veel. Dat je in het bos bent.

MAANTJE En dan?

MOEDER Nou – dan ga je daar een pannenkoek eten.

MAANTJE Ik eet toch niet meer!

MOEDER Ben je godverdomme eindelijk eens een keertje buiten!

MAANTJE Ik ben buiten geweest. Het is daar koud.

MOEDER Ja hoor. *stilte* Masseur nou even mijn rug.

MAANTJE *gaat achter haar moeder staan en masseert* Dit is ons laatste moeder-dochter-moment.

MOEDER Doe niet zo dramatisch. *stilte* Ik wil alleen het beste voor jou.

STEM KISHO De moeder liegt.

MAANTJE Jij wilt dat ik in een bos wandel. Dat ik mijn kamer opruim. Dat ik mijn nagels lak. Dat ik modebladen lees. Dat ik breezertjes drink. Dat ik geld spaar voor een skivakantie. Dat ik begrijp wat insalata caprese is. Dat ik voldoende voor wiskunde haal. Dat ik vrolijk de trap ophuppel. Dat ik met vriendinnen aan de telefoon over jongens klets. Dat ik de kinderen van Willem-Alexander en Maxima schattig vind. Dat ik je uitleg hoe je een account moet maken op Facebook. Jij wilt mij voor jezelf.

MOEDER Wat hoger Maantje. De nek.

Beeld van Vader flitst aan op Maantjes computer.

VADER Hallodiedaar. Hier ben ik weer. Zet even je camera aan liefje.

MOEDER *staat op en zet de camera van Maantjes computer aan* Ik ben je liefje niet.

VADER Kun je even uit beeld gaan. Dan kan ik met mijn dochter communiceren.

MOEDER Ik sta je een leven lang al in de weg dus daar ga ik graag nog even mee door.

MAANTJE Mamma!

MOEDER Bovendien houdt je dochter niet van communiceren.

VADER Dan is ze net zo'n autist als jij.

MAANTJE Pappa!

MOEDER Lekker doorgekarnt en uitgemest op de boerderij?

VADER Ja hoor. Ik ben echt heel goed bezig. Kun je nu even aan de kant gaan? Ik krijg bergen info uit Japan dat er van alles aan de hand is. Straks flikkeren ze me uit het project en kan ik fluiten naar de centen.

MOEDER Als je de huur maar op tijd over maakt.

VADER Is Maantje daar?

MOEDER Je dochter bedoel je?

VADER Nee. Mijn zoon. Nou goed.

MOEDER Heb je haar dat eigenlijk wel eens verteld? Hoe teleurgesteld je was toen ze een meisje bleek te zijn?

MAANTJE Mamma!

MOEDER Ik denk dat ze dat eigenlijk altijd gevoeld heeft. Dat jij zo graag een jongen wou hebben. Vandaar die hobbezakken en trainingspakken die ze draagt.

MAANTJE Mamma! Hou op!

MOEDER Nou het is toch zo? Heb ik jou ooit met make-up in de weer gezien?

VADER Is ze daar nou of is ze daar niet? Straks zet ze Anubis als free-ware op internet.

MOEDER Anubis? Is dat de naam van je nieuwe vriendin?

VADER Als ze er in Japan achter komen wat daar bij jullie gebeurt word ik gelyncht.

STEM KISHO Daar zijn we al achter.

MAANTJE Daar zijn ze al achter.

VADER Wat zei je Maantje?

MOEDER Ze zei dat ze zich goed voor kon stellen dat ze jou willen lynchen.

MAANTJE Mamma!

VADER *tegen Moeder* Zout jij nu eindelijk eens op vuile heks! Maantje! Nu bij pappa komen!

MAANTJE *bij de camera* Hier ben ik.

VADER Ben jij dat echt Maantje? Geen vermomming? Gewoon mijn dochter?

STEM KISHO Niets laten merken.

MAANTJE Misschien.

VADER Kom eens wat dichterbij.

MAANTJE Nee.

VADER Waarom heb je dat bestand opengemaakt?

MAANTJE Dat heb ik niet gedaan.

VADER Is er iets vreemds gebeurd vandaag? Iets onverklaarbaars?

MAANTJE Ik had het gevoel dat de deur verdwenen was. De deur van mijn kamer.

STEM KISHO Zelda mag Kisho niet verraden.

VADER Maar dat was niet zo?

MAANTJE Ik dacht even dat er geen uitweg meer was.

MOEDER Waar hebben jullie het over?

VADER Maar in het echt was alles normaal?

STEM KISHO Het spel is alleen van Kisho en Zelda.

MAANTJE *stilte* Had je liever een jongen gehad?

VADER Welnee. Je moeder zegt maar wat.

MAANTJE Ik kan makkelijk in een jongen veranderen hoor.

MOEDER Doe niet zo raar Maantje.

MAANTJE Een jongen is misschien beter.

MOEDER Als je wat afvalt en een voorbeeld neemt aan je vriendinnen – zul jij eens zien hoe prettig het is om een meisje te zijn.

MAANTJE Ik heb geen vriendinnen.

STEM KISHO Zelda heeft Kisho en dat is genoeg.

VADER Luister Maantje. Heb je vandaag iemand ontmoet? Iemand op internet zal ik maar zeggen. Iemand die je een voorstel deed?

STEM KISHO Nu heel goed oppassen.

VADER Kijk me aan!

MAANTJE Ik kijk jou niet meer aan. Jij bent een vreemde uit Friesland.

MOEDER Precies.

MAANTJE Ik ben bang voor die ogen van jullie. Al die ogen om me heen die iets van mij willen. Die stempels op mij drukken. Die zeggen: dit ben jij. Doe dit. Doe dat.

VADER Ik heb het beste met je voor Maantje.

STEM KISHO De vader liegt ook.

MAANTJE Dat zeggen jullie allemaal. Maar eigenlijk is het een leugen. Jullie zitten allemaal in jullie jurybankjes te loeren naar mij en geven alleen applaus als ik doe wat jullie fijn vinden. Jullie willen dat ik een robot ben die jullie zelf besturen. Wat ik echt doe zien jullie niet.

MOEDER *in de camera* Die is in de war. Duidelijk het kind van een afwezige vader.

MAANTJE Maar ik ben een wilde hond die zich niet laat dressereren.

MOEDER *in de camera* Dat krijg je ervan als een van je ouders vlucht voor de werkelijkheid.

MAANTJE Wie vlucht er hier voor de werkelijkheid?

MOEDER Hij natuurlijk. Zich een beetje agrarisch laten verwennen door een Friese snol en intussen op internet de getalenteerde computere expert uithangen. *in de camera* Een lege zeepbel die bang is voor Japan en niets weet van de werkelijkheid om hem heen. Dat ben jij.

MAANTJE En jij houdt je vast aan de zeepbellen van Armani en aan de modeblaadjes die je leest.

MOEDER Armani is een heel goed merk!

MAANTJE Gebakken lucht.

MOEDER Alleen omdat jij er te dik voor bent.

VADER Luister maar niet naar je moeder Maantje.

MOEDER Maantje luistert naar mij!

STEM KISHO Zelda luistert naar Kisho.

MOEDER Naar haar moeder! Ik ben hier. Ik zorg voor haar. Ik leeg de brievenbus. Ik kook.

VADER Mens! Je kunt niet eens een ei bakken.

MOEDER Ik ruim de rommel op.

VADER Je ligt de hele dag te stinken in bed.

MOEDER Jij toch ook? Of doen jullie het gezellig samen in de hooiberg?

MAANTJE Hou op jullie twee!

MOEDER Jij denkt hier digitaal een beetje de vader te kunnen spelen. Ik ben hier werkelijk aanwezig. Ik heb te maken met de werkelijke problemen van een meisje in de pubertijd.

MAANTJE Ik zit niet in de pubertijd! Ik zit in mijn eigen tijd. Ik ben ik.

MOEDER Dat denken alle pubers.

MAANTJE Ik ben geen puber!

MOEDER Jij bent een puber of je wilt of niet.

VADER Het is de werkelijkheid Maantje.

MAANTJE Ik hoef geen werkelijkheid. En jullie werkelijkheid al helemaal niet. Mensen die mij een puber noemen vind ik zulke losers. Ik ben hier. In mijzelf. Een mens in zichzelf. Dat ben ik. Ik maak mijn eigen werkelijkheid. Ik leef in Anubis.

Geluid van jankende honden. Of zijn het wolven? Het Anubis bestand verschijnt overal in de kamer van Maantje. Het beeld van de vader verdwijnt en het gezicht van Kisho verschijnt. Van de vader horen we alleen nog de stem.

KISHO Zij denkt niet meer na. Ze twijfelt niet langer. Eindelijk komt ze bij mij.

MOEDER Wat was dat? Wat is dit in godsnaam?

VADER Wat gebeurt daar? Vertel me wat er gebeurt! Ik zie niets meer!

MOEDER Ik vind dit eng. Dat computergedoe is hartstikke eng.

loeiende sirenes

VADER Maantje. Niet alles is een spelletje. Je moet er niet in gaan. Het is gevaarlijk. Je moet niet in Anubis gaan. Je moet bij ons blijven.

MOEDER Man! Je bent er zelf niet eens.
VADER Ik ben er. Ik ben er helemaal. Mijn hart klopt virtueel voor mijn dochter.
MAANTJE Die eigenlijk een zoon moest zijn.
VADER Hou toch op Maantje. Als het aan je moeder had gelegen was je er helemaal niet geweest. Die had het indertijd alleen maar over 'het ongelukje'. 'Is het niet beter om het ongelukje weg te laten halen?' 'Nu het ongelukje eenmaal gebeurd is moeten we maar trouwen.' 'Als het ongelukje er niet was geweest liep ik nu te flirten op de catwalk in mijn doorkijkbloesje.'

MOEDER Eikel. Ga jij je I-Phone toch neuken.

huilende wolven

MAANTJE Dus dat is het. Dat is het wat ik ben. Een ongelukje.
VADER Hier blijven Maantje. Niet vluchten.
KISHO Kisho is bij haar. Zij hoeft niet bang te zijn.
MAANTJE Ik vlucht niet. Ik val aan. Ik ben prinses Zelda die precies doet wat ze wil.
MOEDER *tegen de vader* Dat krijg je er van. Van die computerellende.
VADER Houd haar tegen Christine. Je moet haar stoppen.
KISHO Nu moeten Kisho en Zelda keihard zijn en alle wapens gebruiken.
MAANTJE Ik ben prinses Zelda met haar ondoordringbare harnas en haar bloedorstige hond. Ik heb macht over de dieren die mij blindelings volgen en weten wie ik ben. Killer kom hier.

Het beeld van Flap verschijnt. muziek

VADER Laat haar ophouden. Trek de stekker van de computer uit het stopcontact!

MOEDER Ik? Waarom?

VADER Schiet op.

MOEDER Ik wist niet eens dat een computer een stekker had.

MAANTJE Prinses Zelda word geholpen door Kisho die haar eeuwige trouw heeft beloofd.

VADER *roept* Kisho? Wie is dat? Christine – vraag haar wie Kisho is!

MOEDER Weet ik veel! Zal wel een of ander vriendje zijn.

KISHO Kisho en Zelda zijn één.

MAANTJE Ik ben de zwarte prinses Zelda en met al mijn krachten roep ik uit de diepte van de onderwereld de wolf Killer op om samen met mij de monsters te verslaan. Wij vallen aan Kisho!

KISHO Ja! Kisho en Zelda vallen aan. Het is beloofd. Samen voor altijd. Nu!

Het beeld van de geelbruine hond Flap begint te veranderen in dat van een zwarte gevaarlijk blaffende Rottweiler.

VADER Ik moet weten wie die Kisho is!

MOEDER Misschien het zoontje van de Chinees op de hoek?

MAANTJE Het geluid van honderd bazuinen en duizenden trommels. Zelda en Kisho vernietigen alles en iedereen die hun vijandig gezind zijn. Zij breken de ketenen die hen in deze wereld gevangen houden. Zij haten de wereld vol leugens en bedrog. Zij bouwen een bunker van staal en beton om zich heen. Zij verlaten de werkelijkheid.

MOEDER Dat is toch helemaal niet mogelijk meisje.

KISHO Zelda kan alles wat zij wil. Zij is een echte heldin.

VADER Hou haar tegen Christine! Anubis zal haar vermorzelen!

MOEDER Maar hoe dan? Wat moet ik doen?

MAANTJE Prinses Zelda boort een gat in de tijd zodat ze binnendoor naar buiten kan. Ze zal de wereld laten ontploffen omdat het tijd voor verandering is.

VADER Stop haar Christine!

bliksemflitsen

MOEDER Dat kan ik niet!

VADER Je moet!

MAANTJE Val aan Killer!

KISHO Nu verandert de tijd en de onderwereld gaat open.

MOEDER Help! Het doet pijn. Wat gebeurt hier?

MAANTJE Verslind ze!

VADER Ik kom naar huis. Ik kom nu onmiddellijk naar – *onverstaanbaar*

MAANTJE Pak ze Killer. Bijt al hun slagaders door. Red prinses Zelda en de dappere herdersjongen Kisho die van haar houdt.

De zwarte wolfshond is nu levensgroot en springt vanuit alle videohoeken bijtend op de ouders in. climax in de muziek. dan duisternis en stilte

MAANTJE *vanuit het donker* Prinses Zelda leeft en heeft overwonnen. Ze is veilig in No Mans Land aangekomen.

Als het weer licht wordt zit Maantje in de lege ruimte.

MAANTJE Nu ben ik hier. Deze onderwereld is niets meer weten van de mensen en van de zonneshijn en van de regen. Ik ben niet alleen want de hond waakt over mij in de hoek van de kamer. Hij zal er aan moeten wennen dat hij voortaan virtueel wordt uitgelaten. Gelukkig is het een dapper en verstandig beest.

Maantje verkleedt zich. Kisho verschijnt op het beeldscherm.

KISHO Hallo.

MAANTJE *springt op* Kun jij hier zo maar binnen komen? Ik had hier wel naakt kunnen staan.

KISHO Kisho is vriend. Zit vol met respect voor de eer van zijn Zelda. Hij zou meteen al zijn ogen sluiten. Is de prullenmand leeg?

MAANTJE Nog niet.

KISHO Wij moeten nu actie ondernemen.

MAANTJE Wij samen?

KISHO Die ander moet weg. Uitwissen. Dat niemand meer weet wie ze is.

MAANTJE Welke ander?

KISHO Die prinses Zelda eens was.

MAANTJE Maantje bedoel je?

KISHO Alles veranderen. Totale make-over.

MAANTJE Klinkt goed Kisho.

KISHO Jij wilt alles vergeten? Jij wordt geheelvergeter?

MAANTJE Probeer ik.

KISHO Zelda kent geen denken en twijfel. Omdat ze beter dan alle anderen is.

MAANTJE Hoe is ze dan?

KISHO Jij bent haar. Jij bent haar echt. Als jij eens wist hoe jij er uit ziet. Met zo'n paarse jurk met blauwe diamanten en een diadeem in je haar.

MAANTJE Een paarse jurk?

KISHO De prinses in het hart van Kisho. Heel mooi. Zelda wil geen verdriet en geen zorgen. Haar schoenen knellen nooit. Als zij loopt door het bos lijkt het wel of ze zweeft. Zij vliegt met haar vleugels overal naar toe. Zij raakt niet de grond met haar voeten. Die grond is te hard. Zelda haat dat.

MAANTJE Ja.

KISHO Niemand kan zo'n vlinder vangen. Omdat ze van Kisho is.

MAANTJE Ze zijn de beste vrienden natuurlijk.

KISHO Zij kan met een heel kleine vingerbeweging –

MAANTJE Ik hou helemaal niet van paars.

KISHO Zij opent de prullenbak en gooit alles van vroeger in het niets.

MAANTJE Het niets? Ik weet niet –

KISHO Zij wil toch niet meer in dat leven vol scheldwoorden? Dat zij allemaal om haar lachen en haar schooltas verstoppert? Dat ze haar fietsbanden leeg laten lopen? Die proefwerkblaadjes vol rode strepen? Dat domkopgevoel? Wil zij dat?

MAANTJE Nee.

KISHO Dat zij moet horen dat de moeder haar dikzak noemt? Dat zij moet zien hoe de vader sms-kusjes stuurt naar het platteland? En dan al dat geschreeuw en die snikken dwars door de slaapkamerdeur van haar ouders? Dat wil jij toch niet Zelda?

MAANTJE Dat wil ik niet meer.

KISHO Het is makkelijk zat. Eén vingerbeweging.

MAANTJE Ja – maar –

KISHO Zelda kent geen maar. Zelda wil met Kisho het hoogste level bereiken. Hand in hand samen door de Bloementuin lopen. Vrijheid.

MAANTJE Niets is niet niets hè? Niets is echt alles.

KISHO Niets is echt wat jij wilt. Doe het.

MAANTJE Dan zijn ze voor altijd verdwenen.

KISHO Hun verdiende loon.

MAANTJE Wraak is het. En haat.

KISHO Een droom waar maken. Alleen dromen zijn waar voor deze prinses. Toen zag Kisho hoe de heldin deed wat ze moest doen.

MAANTJE Ja. *drukt op de knop van haar computer. We zien bestanden wegflitsen op het beeldscherm. Eén bestand blijft hangen.*

MAANTJE Dit ding wil niet weg.

KISHO Is dat een virus? *in paniek in de weer met zijn toetsenbord* Een bug? Avatar? Oppassen Zelda! Druk Control Alt Delete!

MAANTJE Lukt niet. Hij blijft gewoon staan.

KISHO Is dit de kern misschien? Het bronbestand waar zij zich aan vasthoudt? Zelda is eerlijk tegen Kisho? Zij wil toch wel in een nieuw leven met hem?

MAANTJE Heel erg graag.

KISHO De ouders zijn weg. Hyves is gewist. School en huiswerkbestand verdwenen. Er is niets meer. Wat houdt Zelda vast?

MAANTJE Weet ik niet. Echt niet.

KISHO Kijk mij aan Zelda. Jij moet nu zien welk monster jou in zijn macht heeft. Kisho helpt altijd. Kisho is trouw.

MAANTJE Ik wou dat ik je aan kon raken.

KISHO Zelda raakt Kisho aan. Kisho voelt haar. Op zijn huid. In zijn hart. In alles. Voelt Zelda de liefde van Kisho niet? Voelt de mooie prinses hem niet? Kijk Kisho aan!

MAANTJE Ik weet dat je er bent. Dat jij mijn leven verandert.

KISHO Nu gaan zij de file open maken. Tegelijk en samen. Zelda hoeft geen angst te hebben. Voorzichtig. Met Control en Enter. Nu.

Zowel Kisho als Zelda drukken op de toetsen van hun toetsenbord. Beelden van Flap verschijnen. Vrolijk hondenfilmpje.

MAANTJE Het is Flap!

KISHO Flap? Wat is Flap?

MAANTJE Gewoon Flap. Mijn hond.
 KISHO Ken geen hond.
 MAANTJE Killer. Die mijn vader en moeder aanviel en ze buiten de deur heeft gehouden.
 KISHO Zelda heeft geen vader en moeder.
 MAANTJE Hij wil natuurlijk dat ik hem uitlaat!
 KISHO Zelda heeft geen hond.
 MAANTJE Maar ik wel.
 KISHO Bestaat niet. Zelda houdt niet van honden.
 MAANTJE Maar ik –
 KISHO Zelda niet! *stilte* Doe de hond weg. Nu.
 MAANTJE Hij wil toch niet weg.
 KISHO Het is een dier! Heeft niets te willen. De hond. De koe. Het paard. Zijn allemaal stom zonder stem. Zelda kan geen Zelda zijn met de zorgen voor dieren. Doe hem weg.
 MAANTJE Maar ik kan dat niet!
 KISHO Als Zelda iets wil kan zij alles.
 MAANTJE *zacht* Het is haar hond.
 KISHO Zelda is de perfecte prinses. Wil geen stront en gekwijn en hondengebedel in haar buurt.
 MAANTJE Ik ben bang.
 KISHO Wat moet Kisho doen om haar gerust te stellen? Hij houdt zo veel van haar. Hij verlangt zo haar te kussen tussen de vlinders. Kijk naar de traan in zijn oog als hij ziet dat zij verdriet heeft. Zijn mooie Zelda zou niet lang na moeten denken en haar twijfels weg sturen.
 MAANTJE Ik wou dat ik haar was.
 KISHO Dat ben jij. Kisho's echte Zelda. Die hem gehoorzaamt.
 MAANTJE Ja. *stilte. dan Flaps kop.* Ga nou weg Flap. Raar zeurbeest. Ga maar met jezelf spelen.
 KISHO Dat is niets! Dat is geen prinses. Dat is een slap meisje. Ik zal jou laten zien welk leven jij weggooit met jouw domme geweten. Een prachtige toekomst vermoord jij! Caps Lock Future Slash Anubis.

Kisho drukt op de toetsen. muziek. De omgeving verandert. Verschijning van De Toekomstige Zelda. Ze lijkt tegelijk heel erg op Maantje en tegelijk ook helemaal niet. De Toekomstige Zelda gaat tegenover Maantje staan.

ZELDA Mijn god. Wat een verrassing. Wat leuk. Ik weet niet wat ik zie. Alsof ik in een spiegel kijk van eeuwen geleden. *draait als een pop in het rond* Kijk maar eens heel goed naar mij. Jij hebt uitstekend voor jezelf gezorgd. Zie je wat je geworden bent? *neemt het hoofd van Maantje in haar handen* Jij bent het middelpunt. Er is niemand daar buiten. Buiten die krakende hersens. Buiten het wit van die ogen. Buiten die gladde huid. Daar is niets.
 MAANTJE Waar kom jij zo plotseling vandaan?
 ZELDA Ik ben hier toch altijd geweest.
 MAANTJE *rukt zich los* Ik moet de hond uitlaten.
 ZELDA Honden? Jezus – wat zijn dat ook weer. Stil. Niks zeggen. Kleiner dan olifanten; groter dan muggen toch? Kijk me niet zo vijandig aan. Ik ben vegetariër hoor. Ik doe de diertjes geen kwaad. Ik bemoei me nergens mee. Geen verantwoordelijkheid en geen zorgen zeg ik altijd maar.
 MAANTJE Waar is Kisho?
 ZELDA Hij kijkt.

MAANTJE Kom je van hem? Wat kom je doen? Wie ben jij?

ZELDA Weet ik veel. Ik ben het prijskaartje aan mijn kleren. Ik ben deze telefoon. Deze schoenen. Deze lippenstift. Lach nou eens. Dat is het leukste wat er is. Overal schijt aan hebben en niet nadenken gekkie. Die frons in je voorhoofd staat je zo slecht.

MAANTJE Ik ga de hond uitlaten.

ZELDA Nee. Pas op. Ze zien ons. Ze zien wat je doet.

MAANTJE *kijkt om zich heen* Shit! Ik was ze vergeten. Ik dacht dat ik vrij was.

ZELDA Straks ben je vrij. Ze kijken nu allemaal toe hoe de rups zich aan het verpoppen is. Ze zijn allemaal reuze benieuwd hoe het afloopt. Of je mooie vleugeltjes krijgt.

MAANTJE Ik ken jou. Jij bent –

ZELDA Ik ben jouw toekomst. *stilte* En wie ben jij ook weer?

MAANTJE *aarzelt* Ik ben – ik ben – ik ben leeg. Wat gebeurt er?!

ZELDA Moet je mij niet vragen.

MAANTJE Ik ben – nou kom op – ik ben op weg – nee – ik speel – nee – ik ben [–]

ZELDA Jij bent mijn verleden.

MAANTJE Dat kan niet.

ZELDA Je ziet het toch.

MAANTJE Wij zijn hetzelfde?

ZELDA Misschien.

MAANTJE Ik ben in de war.

ZELDA Dat hoort zo als je verandert.

MAANTJE Ik weet niet meer wie ik ben! Ik ben mijn naam vergeten!

ZELDA Wat maakt het uit? Een naam is maar een naam. Als je chocolade stront noemt smaakt het net zo lekker. Neem een voorbeeld aan mij. Ik ben wat jij worden moet. Een vijfsterrenmerk. Kisho schiet ze allemaal dood als ze me aan durven raken.

MAANTJE Echt? Maar als jij al bestaat waarom zou ik dan nog –

ZELDA Iedereen wil mij worden in Anubis. Dat is het doel van het spel.

MAANTJE *stilte* Ik moet de dingetjes uitlaten. Iets buiten zetten.

ZELDA Blijf hier! *grijpt Maantje vast* Kisho wil dat je blijft.

MAANTJE Waar is hij dan? Ik zie hem niet meer.

ZELDA Die is toch aan het gamen sufferd. Hij is de beste speler van allemaal. Hij speelt met ons. Hij kijkt wie er wint. Hij is zo leuk. Kom eens hier. *fluistert in de oren van Maantje*

MAANTJE *lacht* Doet-ie dat?

ZELDA En dit ook. *fluistert weer*

MAANTJE Echt?

ZELDA En hij kust als geen ander. *stilte* Je mag ons leven niet kapot maken meisje. Hoe heet je ook weer?

MAANTJE Ik heet – ik ben – *in paniek* Ik weet het allemaal niet meer!

ZELDA Heel goed. Alles vergeten is nu het beste.

MAANTJE Het is net alsof iemand mijn hersens aan het leeg maken is.

ZELDA Alsof je bestanden worden gewist.

MAANTJE Ja. ‘Ik’ weet ik alleen nog. Ik. Ik ben – Ik was –

ZELDA Ja?

MAANTJE Ik moest iets doen. Iets belangrijks.

ZELDA Maar dat ben je even kwijt. Dan kan het ook niet iets belangrijks zijn geweest.

MAANTJE Iets naar buiten brengen? Moest ik dat? Iemand helpen? Voor iets zorgen?

ZELDA Jij hoeft nergens voor te zorgen. Jij moet lekker gaan liggen. Kom maar bij mij.

Doe maar gewoon of ik je grote zus ben. Hier heb je een deken.

MAANTJE Fijn. Ik weet het even niet meer.

ZELDA Zelda gaat slapen.

MAANTJE *in de war* Wat? Wat zei je?

ZELDA Dat Zelda heerlijk gaat slapen.

MAANTJE *barst in snikken uit* Dat is mijn naam! Nu weet ik het weer. Zelda. Zelda ben ik. O dank je wel. Wat een geluk. Ik was even bang – zo bang was ik – dat ik niemand was.

ZELDA Rustig maar.

MAANTJE Jij bent echt lief voor me. Het is verschrikkelijk als je niet weet wie je bent. Dan blijft er niets meer over. Ik ben zo moe.

ZELDA Logisch toch? Slaap maar. Ik hou de wacht. *wikkelt Maantje in een deken*

MAANTJE *slaperig* Is er gevaar dan? *stilte* Zelda heet ik. Net zoals jij.

ZELDA Lig je goed?

MAANTJE Jij bent mijn beste vriendin. *De Toekomstige Zelda loopt door de kamer. Kijkt in kasten. Zit aan Maantjes computer* Zelda? Kun jij je pappa en mamma nog herinneren?

ZELDA Nee.

MAANTJE Ik ook niet meer.

ZELDA Slaap nu maar. *drukt op toetsen*

MAANTJE *lange stilte. Er blaft een hond.* Hoor ik een hond buiten blaffen?

ZELDA Welnee. Je droomt.

Het beeld van Kisho verschijnt.

KISHO *alsof hij een sprookje vertelt* Kom in mijn tuin Zelda. De rozen hier hebben geen doornen. De vogels staan hier stil in de lucht. En de mensen hebben hier allemaal dezelfde koperkleurige huid en dezelfde lichtbruine haren. Zij blijven altijd jong en worden nooit ziek. Zij wonen in huizen waarvan de binnenkant de buitenkant is en de buitenkant de binnenkant.

ZELDA *alsof hij een sprookje vertelt* Zij kennen elkaar door en door en weten niet wat geheimen zijn omdat zij elkaar in het hart kunnen kijken. Zij hebben geen haar op hun lichaam en hun ogen lijken op vurige kogels. Zij spugen niet op de grond en snuiten nooit hun neus. Het voedsel dat zij verteren verlaat hun lichaam als zweet met de geur van een kostbaar parfum. *staat op en verdwijnt*

KISHO De mensen in mijn tuin hebben geen tijd om te slapen omdat zij van het leven genieten. Zij dragen kleurige kleren die zo prachtig zijn dat je onmogelijk kunt zeggen wie van hen het beste gekleed is. Zij kunnen allemaal even goed zingen, tennissen, skieën en schaken. Als zij het tegen elkaar opnemen komt er geen eind aan hun strijd omdat niemand hier verliezen of winnen kan.

ZELDA *is bij Kisho op het beeldscherm. slaat haar armen om zijn hals* De vrouwen hier zijn mooi. Ze hebben grote ogen en zijn allen maagd. Elke keer dat jij ze bekijkt, gaan ze er beter uitzien. Ze hebben een zachte stem, een perfect figuur en ze zijn bloedgeil. Ze zijn goedgemanierd en kennen geen verveling. Ze zijn geschapen om alleen jou te plezieren.

KISHO In mijn tuin zijn alle mensen één en zonder verschillen. Toch willen zij elkaar voortdurend vertellen hoe goed hun haar zit. Zij weten niets van het verleden of van de toekomst. Zij zijn vlinders die leven in een moment dat eeuwig duurt.

gebonk en geschreeuw

VADER Maantje! Doe open! Ik wil naar binnen!

Scène verschuift naar buiten. Vader bonkt op de deur. Naast de deur staat een kartonnen doos

met allemaal eigendommen van Maantje. Op de grond staan twintig bordjes nasi rames.

VADER Christine! Hier komen! Ik heb haast! Ik sta dubbel geparkeerd! *ruikt en proeft van het eten* Zo ouderwets dat je fysiek aanwezig moet zijn om je kind tot de orde te roepen. *neemt nog een hapje* Lekker die magnetrontroep. Beter dan de biologische balletjes van Brechtje. *trapt tegen deur* Maantje. Doe open!

MOEDER *op. loopt op de vader af. wil haar armen om hem heen slaan* Gelukkig! Lieverd! Daar ben je!

VADER *duwt haar van zich af* Doe niet zo raar zeg. Ik kom voor mijn kind.

MOEDER Wij hebben geen kind meer.

VADER Dat bepaal ik zelf wel.

MOEDER Qua bepalen hebben we onze tijd gehad Richard.

VADER Qua qua? Wat nou qua?

MOEDER Wij zijn als ouders mislukt.

VADER Ik ga niet weer met je bakkeleien Christine. Je praat straks maar met mijn advocaat over de omgangsregeling en een alimentatie en de hele zooi die bij zo'n scheiding komt kijken. Ik wil nú mijn dochter zien en die file mee naar Friesland nemen.

MOEDER Denk jij soms dat jij nog iets te beslissen hebt? *gooit kleren uit de kartonnen doos* Dit is je dochter. En dit. En dit. En dit. Alleen eerste klas merken die ik voor haar gekocht heb. Heeft ze expres nooit gedragen. Prada. Gucci. Armani. Allemaal bewerkt met een schaar en een fles ketchup. Haar DVD-speler en haar I-Pod. Met een hamer in gruzels geslagen. De black-berrie waarmee jij haar dacht te troosten. De teddybeer van toen. Haar teeveetje. Zwemdiploma. Paardrijlaarzen. En de foto van ons drieën die op haar kast stond.

VADER Is ze nou helemaal belazerd? Waar is ze?

MOEDER Binnen denk ik. Maar de deur zit op slot.

VADER *begint op de deur te rammen* Dat wil ik nog wel eens zien.

MOEDER Luister nou Richard! We hebben het zelf gedaan. Ik! Ik heb het zelf verprutst. De tijd is voorbij gegaan zonder dat ik iets in de gaten had. Terwijl ik vergat dat ik ouder was, is ons kind ouder geworden.

VADER Ze is pas veertien jaar!

MOEDER Ze zegt dat Maantje niet meer bestaat.

VADER Spreek je haar nog dan?

MOEDER Soms sta ik met een bordje nasi voor de deur. Hoor ik wat gemompel. Of vreemde dierlijke kreten. Eergisteren riep ze wel vijf minuten lang. Ik! Ik! Ik!

VADER Verschrikkelijk.

MOEDER Ik heb meteen een dubbele whisky genomen. Ze eet niet meer. Ze praat de hele tijd in zichzelf. Laatst hing ik met mijn oor aan het sleutelgat. Gooit ze plots de deur open. Zegt: 'Ik ben niemand. No logo's.' Springt de hond naar mijn keel. En zij maar gillen: 'Dit is niet echt. Het is een spelletje. Het is Anubis.' Ze is afschuwelijk mager geworden. Een dag later heeft ze de boel gebarricadeerd. En daarna is het stil geworden. *Vader wil weglopen* Wat ga je doen?

VADER De slijptol uit de garage halen.

MOEDER Waarom?

VADER Ben jij doof of gewoon dom? Ik moet door die deur heen. Dat bestand uit haar computer moet ik hebben.

MOEDER Heeft ze van de trap gegooid. Ik heb hem vanochtend bij het vuilnis gezet.

VADER *razend naar de deur* Haar computer?! Godnondeju! Kun je dat niet meteen zeggen!

MOEDER De vuilnisman is al geweest Richard.

VADER Ik rijd meteen naar de vuilstortplaats.
 MOEDER *met al haar kracht* Jij blijft hier! Jij blijft bij mij en bij je gezin dat niet meer bestaat!
 VADER Ik heb wel wat beters te doen.
 MOEDER Het enige wat jij moet doen is hier zijn.
 VADER *wil gaan* Geen tijd meer.
 MOEDER Je autosleuteltjes heb ik uit het contact getrokken en door de wc gespoeld. Doe alsjeblieft één keer in je leven wat ik van je vraag.
 VADER *vliegt zijn vrouw aan. volgende teksten al vechtend* Gemeen loeder!
 MOEDER Dat jij aan computers kunt denken terwijl we hier allemaal naar de klote gaan!
 VADER Als die file in de verbrandingsoven ligt gaat er een half miljard naar de klote!
 MOEDER Ach man! Als je bij een bank zou werken zou je dat heel normaal vinden.
 VADER Jaren heb ik gezwoegd voor jou en dat kind en nu er eindelijk eens wat hoop aan de horizon gloort gaan jullie de boel verpesten.
 MOEDER *schudt hem door elkaar* Jij weet niet wat hoop is. Jij hoopt helemaal nergens op. Het enige waar jij naar uitkijkt dat zijn die blonde boerinnentieten.
 VADER *schudt hem door elkaar* Mag ik ook eens genieten?
 MOEDER Jij denkt alleen aan jezelf.
 VADER Iedereen denkt aan zichzelf.
 MOEDER Ik! Ik! Ik! Dat is hier de gezinscultuur.
 VADER Heel menselijk hoor. Ik! Ik Ik!

Ze slaan elkaar.

MOEDER Au! Lul! Au!
 VADER Kut! Au! Kut!

Uit de kamer van Maantje klinken schoten, hondengeblaf en een lange ijzingwekkende kreet. De ouders zakken uitgeput en bont en blauw in elkaar.

MOEDER *stilte* Wat was dat?
 VADER Niets.
 MOEDER Ik hoorde toch iets?
 VADER Fantasy.
stilte
 MOEDER Sla je armen eens om me heen.
 VADER Waarom?
 MOEDER Gewoon. Voor de vorm.
 VADER *gaat staan* Ik ben moe. Ik ga slapen. Ik pak wel een opblaasbed.
 MOEDER Een opblaaspop? *stilte* Had je het fijn op de boerderij?
 VADER Kan het je wat schelen? *stilte* Het Friese platteland is de meest uitzichtloze plek op de aardbol. En het is normaal voor volwassenen om problemen te hebben.
 MOEDER Wie zegt dat?
 VADER Onze dochter.
 MOEDER We hebben alleen nog onszelf.
 VADER Ons zelf? Wat is dat? Wat heb je er aan? Wat koop je er voor? *stilte* Het is gewoon die verdomde puberteit Christine. *wijst op de deur* Zij! Zij is het. Zij!
 MOEDER Help me nou eens overeind klojo. *Hij doet het.* No logo's. Wat bedoelt ze?
 VADER Zij bedoelt niets. Ze is in de war.
 MOEDER Ik ook Richard. Ik ben ook in de war. Misschien is het normaal dat volwassenen

problemen hebben. Maar wij zijn niet volwassen en dat is het echte probleem.

VADER Dat ze me uit de firma schoppen als ze er achter komen dat dat bestand is verdwenen. Dat is een probleem. Kan ik weer helemaal opnieuw beginnen.

MOEDER Konden we maar opnieuw beginnen. Op de fiets naar het strand met de hond in de mand en een meisje achterop dat van ons hield. Kleine Maantje. Ik wil haar terug.

VADER Ze is veertien jaar Christine!

MOEDER En ze heet Zelda. Iemand die ik niet ken. Zelda – wie is dat in godsnaam?

VADER Zelda is een sprookjesprinses. *stilte* Ga je er ook in?

MOEDER Straks. Ik neem nog een borrel.

VADER Moet je doen. Welterusten. *af*

MOEDER *schent snikkend een borrel in. drinkt* Maantje. Waar ben je toch? Ik mis je zo.

nacht. overgang naar de kamer van Maantje. Kisho op scherm als een bezetene aan zijn toetsenbord. Maantje ligt gekleed als de sprookjesprinses Zelda op een verhoging met de armen gekruist over haar borst als was ze opgebaard. Anubis met jakhalskop en hondenstaart verschijnt. Hij loopt op kothurnen en buigt zich over Maantje heen.

ANUBIS Het is donker hier bij jou. Als jij je mooie oogjes sluit, is er geen licht in dit doolhof. Dat snap je toch wel meisje zonder naam. World Wide Spinnweb trekt al het bloed uit je weg. De draad om weer naar huis te komen heb je doorgeknipt. Waar is de zee en het strand? Waar is de zon? Bevroren in duizend megapixels misschien? Stomkop! Wie de wereld bevriest bevriest zichzelf. *snuffelt rond in een hoek. tilt een Armani-jurkje omhoog. hondengeblaf* Koest beest! Ik heb het beste met haar voor.

KISHO Je liegt. Blijf van haar af. Ze is niet van jou.

ANUBIS Wie ben jij?

KISHO Kisho is hij. Hij is de speler. Als jij een vinger naar haar uitsteekt schiet hij je dood. Hij heeft een FatMan en een Hidden Blade. En een Attack Dog als niets helpt.

ANUBIS Doe je best jongen.

KISHO Wat doe jij hier? Kisho heeft je nooit eerder gezien.

ANUBIS *buigt zich over Maantje* Eens kijken of er in NoMansLand nog wat maanlicht wil schijnen.

KISHO *schiet met zijn guns op Anubis* Laat haar met rust. We spelen geen NoMansLand. We spelen Anubis.

ANUBIS Dit is het hoogste level jochie. Hier ben jij nog nooit geweest. Op het eind van het spel verschijnt Anubis in hoogst eigen persoon om de prinses een handje te helpen.

KISHO Wat een onzin. Anubis is een mythe. Een egyptische dodengod van duizenden jaren geleden. Anubis bestaat niet. Anubis is een spel! Mijn spel!

ANUBIS Ik ben Anubis.

KISHO Jij moet dood. *schiet met zwaardere wapens. De kogels deren Anubis niet.* Heb jij Parent Power of zo? Wat wil je van haar?

ANUBIS Ik wil weten wat zij wil.

KISHO Zij wil met Kisho in de Bloementuin de bloesem zien bloeien.

ANUBIS Wat zij zélf wil bedoel ik. *buigt zich over de slapende Maantje heen om haar te kussen*

KISHO Zelf? Wat is dat? Wat koopt ze daar voor? Killer! Val aan! Bijt al zijn slagaders door!

Kisho gebruikt zijn gun. Beeld van Flap verschijnt. Flap probeert vruchteloos te veranderen in

een zwarte Rottweiler. Dan blaft hij maar gewoon zo stoer mogelijk als de hond die hij zelf is. Anubis kust Maantje. Maantje schiet met een ijzingwekkende gil overeind. Dit zijn dezelfde geluiden als op bladzijde XXX. Eventueel is ook het gevecht achter de deur van de ouders te horen.

MAANTJE Waar ben ik?

ANUBIS Gewoon in je kamer misschien?

KISHO Geloof hem niet Zelda! Je bent er bijna. Je bent bijna een vlinder geworden.

MAANTJE Ik droomde dat een grote zwarte hond mijn keel door wou bijten.

KISHO Zelda stuur Killer op hem af!

ANUBIS Honden bijten geen kelen door. Wólven doen dat. Honden graven botten op en rennen achter tennisballen aan. Of zoeken naar een meisje dat verdwaald is op het strand.

KISHO Luister niet naar hem Zelda! Hij is de god van de dood! Hij is het monster van NoMansLand. We moeten hem samen verslaan.

MAANTJE Ik weet het niet meer Kisho.

KISHO Zelda heeft Kisho. Kisho heeft Zelda. Zij moeten winnen.

MAANTJE Ik heb juist niets meer. Alles ben ik kwijt. Alles verloren.

ANUBIS Kom eens mee.

KISHO Niet doen Zelda.

ANUBIS *neemt Maantje mee naar de deur* Als je heel stil bent kun je ze horen.

KISHO Jij moet bij Kisho blijven!

ANUBIS Hou jij nu eens je klep vervelend zakjapannertje. *haalt een infrarood afstandsbediening uit zijn zak en richt deze op het beeldscherm van Kisho. We horen hem niet meer maar zien hem wel in paniek schieten en schreeuwen en in de weer met van alles.*

Luister.

*Volgende teksten – na * horen we door de de muur heen of van ver met een echo of vervormd als kwamen ze uit een andere tijd – of misschien zelfs wel met beelden via een detectiecamera.*

*MOEDER Kónden we maar opnieuw beginnen. Op de fiets naar het strand met de hond in de mand en een meisje achterop dat van ons hield. Kleine Maantje. Ik wil haar terug.

*VADER Ze is veertien jaar Christine!

*MOEDER En ze heet Zelda. Iemand die ik niet ken. Zelda – wie is dat in godsnaam?

*VADER Zelda is een sprookjesprinses. *stilte* Ga je er ook in?

*MOEDER Straks. Ik neem nog een borrel.

*VADER Moet je doen. Welterusten. *af*

*MOEDER *Schenkt snikkend een borrel in. Drinkt* Maantje. Waar ben je toch? Ik mis je zo. *einde ‘verleden’ – moment*

MAANTJE Wat zijn dat voor stemmen?

ANUBIS Dat zijn stemmen van jou.

MAANTJE Zo praat ik niet.

ANUBIS Maar zo wordt er wel over je gepraat.

MAANTJE Bestaat niet. Zij is een ongelukje.

ANUBIS Wie is een ongelukje?

MAANTJE Zij!

ANUBIS Wie zijn herinneringen verliest verliest zichzelf.

MAANTJE Ik ben geheelvergeter.

ANUBIS Een vlinder die zonder naam door de wereld fladdert? Zonder omgeving om zich

aan vast te houden? Ben jij dat?

MAANTJE Als die omgeving nu eens heel lelijk is of gemeen of uitzichtloos?

ANUBIS Benno, Patrick, Shakira –

MAANTJE Die namen zeggen me niks!

ANUBIS Het is de realiteit –

MAANTJE Ik weet niet wat dat is!

ANUBIS Maantje.

MAANTJE Ken ik niet. Wil ik niet kennen.

ANUBIS Het is tijd om de hond uit te laten.

MAANTJE Ja – Flap zal wel heel erg – *stilte* Kijk me niet zo aan man!

ANUBIS Tijd om de hond uit te laten dus. Anubis hoort niet thuis in No Mans Land. *staat op. geeft haar de afstandsbediening* Alsjeblieft. Als je op dit knopje drukt kun je dat gifkikkertje weer horen. *stilte* Niet met je laten spelen meisje. En nooit iemand vertrouwen die zijn ware ik verbergt. *Hij gaat.*

MAANTJE Anubis? *Anubis blijft staan.* Ik zag dat die kogels dwars door je heen gingen.

ANUBIS Zag je dat of droomde je het?

MAANTJE Ze gingen dwars door je heen. Hoe kan dat?

ANUBIS Anubis is een god van het hoogste level. *geeft haar een knipoog* Met een enorme hoeveelheid Parent Power natuurlijk. *af*

Maantje loopt door No Mans Land dat nu opeens gewoon haar kamer lijkt. Trekt het Armani-jurkje aan dat daar nog ligt. Knipt het merkje uit de jurk. Vindt een steen. Een doosje lucifers. Een blikje cola light. Flap verschijnt vrolijk op het beeldscherm. Maantje gaat met haar hand naar de hoek van het scherm. Er verschijnt een etensbak. Flap eet. Maantje pakt de afstandsbediening en zet het geluid van Kisho aan.

KISHO Gelukkig. Daar is ze weer. Daar is Zelda weer. Hij was zo geschrokken.

MAANTJE Ik ga weg Kisho.

KISHO Weg? Hoezo?

MAANTJE Gewoon weg. Naar buiten.

KISHO Dat mag Zelda niet doen. Zelda zou Kisho teleurstellen en enorm veel pijn doen. Zij hebben het hoogste level bereikt. Zij zijn zo samen geweest. In goede tijden en in slechte tijden.

MAANTJE Goede Tijden Slechte Tijden is een soap Kisho. Fantasy.

KISHO Fantasy is echt. Kisho houdt zo veel van zijn Zelda.

MAANTJE *streelt het beeldscherm* Ik hou ook heel veel van jou. Maar jij niet van mij.

KISHO Hoe durft Zelda dat te zeggen. Kisho die alles doet voor haar. Die wapens gebruikt. Die samen met Zelda haar vijanden verslaat. Die zijn Bloementuin voor haar open stelt. Voor haar alleen.

MAANTJE Jij kúnt helemaal niet van iemand houden.

KISHO Dit is zo gemeen wat Zelda nu beweert.

MAANTJE Zeg het dan.

KISHO Wat?

MAANTJE Ik hou van je.

KISHO Zegt hij toch. Doet hij toch.

MAANTJE *vriendelijk* Nee. Zeg: Ik hou van jou.

KISHO Kisho houdt van Zelda.

MAANTJE Nee. Het zelfde zeggen als ik: Ik hou van jou.

KISHO Hij houdt van jou.

MAANTJE Ik! Ik moet je zeggen.

KISHO *ineens angstaanjagend kwaad* Kan hij niet! Godverdomde bitch! Wil jij Kisho vermoorden?

MAANTJE Zeg: ik.

KISHO Dat is geen woord voor hem. Dat is een woord van pijn en leven. Dat is een woord voor jou. Voor haar die daar is in die wereld. Niet voor perfecte Kisho die met perfecte Zelda een vlinder zou kunnen worden.

MAANTJE Ik wil geen vlinder meer worden. En perfect wil ik ook niet meer zijn.

KISHO Zij is gek. Zij is hartstikke gek.

MAANTJE Jij bent een machine. Net zoals die televisieprogramma's en modepoppen die mij willen vangen. Jij wilt alleen maar dat ik word wat jij wilt dat ik ben. Dat ik net zo word als jij. Terwijl jijzelf niets bent.

KISHO Mijn wereld is perfect!

MAANTJE Mijn wereld niet. *gaat naar mensen in het publiek* Ik ben net zo levend als jij. En als jij. En als jij. En als jij daar.

KISHO Luister niet naar haar. Zij is Zelda niet! Zij is een leugen.

MAANTJE *loopt naar haar computer. Ze drukt op de toetsen. De Anubis-file verschijnt. De tekst: 'Wilt u dit bestand definitief van uw computer verwijderen?'* Ja. Dat wil ik.

KISHO Niet doen! Vuile smerige gemene –

MAANTJE Sorry Kisho. *drukt op de knoppen. Het Anubis-bestand is verdwenen. Het beeld van de vrolijke kop van Flap is nu waar Kisho eens was. Maantje steekt de steen en het doosje lucifers in haar zak, trekt het blikje cola-light open. drinkt* Kom Flap. We gaan naar buiten.

MOEDER *stem klinkt van buiten Maantjes kamer* Maantje! Wat doe je toch? Wat ben je aan het doen?

MAANTJE *roept* Ik ben even weg! Ik ben naar het strand! *tegen Flap* Kom mee Flap. Ik weet waar Benno zijn fiets altijd neer zet. Rennen!

Maantje is weg. Ouders komen door deur.

VADER Wel godverdegodver. Daar staat-ie gewoon. Haar computer!

MOEDER Jeetje. Ja zeg. Hoe kan dat nou? *Vader stort zich meteen op het toetsenbord.*

MOEDER *kijkt rond in de kamer* Ik zou er een fortuin voor over hebben om te weten wat hier gebeurd is.

VADER *in de computer* Niets! Helemaal niets!

MOEDER Denk je?

VADER Verdwenen! Gewoon Anubis gedelete. Wat een ellende.

MOEDER Echt lullig voor je Richard.

VADER Wat hebben we hier? Wat is dít? Christine! Moet je dit nu eens zien!

MOEDER Ga nou niet in haar privé staan snuffelen joh! *Vader klikt een bestand aan. Er verschijnt een filmpje. Kijk nou toch! Daar heb je d'r. Dat is ze hoor. Dat is ze echt. de vader en de moeder op de bank. We zien Maantje in haar Armani-jurkje langs het strand lopen samen met Flap. Ze is vrolijk. Ze heeft een fietswiel bij zich dat ze in zee gooit. Maantje zwaait naar de camera. De ouders zwaaien terug. De camera draait via de zee naar de horizon. Zonsondergang.* Elke keer toch weer mooi hè? Die bloedrode zon aan de horizon.

VADER Ja. Altijd kitsch. Maar heel erg mooi.

Op het filmpje verschijnt: THE END

Black Out

NO MANS LAND ging bij de Toneelmakerij in première op 3 november 2010 in De Krakeling in Amsterdam.

MAANTJE Marieke van Leeuwen
MOEDER Mijs Heesen
VADER Peter van Heeringen
KISHO Phi Nguyen

Regie: Daniël van Klaveren

www.toneelmakerij.nl

No mans land is geschreven in opdracht van de Toneelmakerij

Schrijver en acteur Roel Adam (1953) is sinds 1975 werkzaam in het Nederlandse theater. Hij was medeoprichter en huisschrijver van de jeugdtheatergroepen Lijn Negen, El Dorado en Huis aan de Amstel. Ook schreef hij onder meer voor het Ro Theater, Theatergroep Maccus en Jeugdtheater Sonnevanck. Vanaf 2009 is hij verbonden aan de Toneelmakerij, het gezelschap dat is ontstaan uit de fusie Van Huis aan de Amstel en Theatergroep Wederzijds. Zijn stukken zijn in meerdere talen vertaald en worden regelmatig in het buitenland gespeeld. Onlangs verscheen een selectie uit zijn werk onder de titel: 15 teksten van Roel Adam bij Uitgeverij International Theatre & Film Books.